

гия задържалъ за себе си. Половината отъ броеветъ на „Дунавска Зора“ и „Асенъ Первий“ набъкали въ дисагитъ на отецъ Матей при *житието* на по-главнитъ свѣтци, а останалата частъ, заедно съ 8-тѣхъ револвера, изпроводици до Иванъ Хаджи Дититровъ въ Търново.

Прѣди да замине на югъ отъ Балкана, *Дяконътъ*, чрѣзъ бай *Станя Ловчалията*, наредилъ по-главнитъ пунктове на тайната поща въ „Туна-виляети“.

* * *

На 15 май (1868) на върхътъ *Св. Никола* (Шипченски проходъ) се мѣркахъ двѣ калугерски сѣнки. Калугеритъ пхтувахъ отъ Габрово за Казанлъкъ: прѣдъ очитъ имъ се растилаше *Розовата долина*; задъ долината *Срѣдня Гора* въ видъ на нилски крокодилъ се бѣ изгѣгряла, а задъ Срѣдня Гора Родопитъ се губѣхъ въ нѣкаква си магическа синина. Тракийското поле бѣ обсыпано съ майски хубости. Прѣдъ очитъ на пхтницитъ чудесниятъ образъ на многострадалната Тракия ту испъкваше, ту се губеше въ мъгливиятъ просторъ на Тунженската долина.

Духътъ на тиранията — облѣченъ въ *дженкенътъ* на турското заплъне и въ мундирътъ „Азизе“,*) припасанъ съ саблята на пророка, съ „свѣщенното знаме“ въ ржка (санджакъ-шерифъ) — високо летѣше надъ тракийскитъ полета и грозно се заканваше на пхтницитъ смѣли — носители *духътъ на свободата*.

Три години бѣха се изминали отъ какъ Дяконъ Левски бѣ напустналъ Тракийскитъ полета. Днесъ (15 май) отъ върхътъ *Св. Никола* съ *генералско око* разгледваше той поробената си бащиния. Майската гледка отъ върхътъ *Св. Никола* дълбоко покъртила сърдцето на апостола: отъ патриотическо умиление, той заплака и

*) Параденъ Мундиръ на Валиитъ — Генералъ-Губернаторитъ.